

-۱ با توجه به معنی داخل کمانک چند واژه نادرست معنا شده است؟

(کنگره: برآمدگی طاق) (تسگا: آرامش) (عیال: زن و فرزند) (خطابه: سخنرانی) (خیل: زیاد) (شترغاز: پولی اندک)
(رندانه: زیرکانه) (میراب: نگهبان آب) (دین: وام) (غوك: قورباغه)

۴) دو

۳) سه

۲) پنج

۱) چهار

-۲ معنای کلمات زیر به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟

«بیرنگ، غارب، گرده، بیغوله، بحران»

۱) ساده، میان دو کتف، بالای کمر، گوشهای دور از مردم، وضع غیرعادی

۲) طرح اویله، برآمدگی زیر گردن، پشت، کنج، آشتفتگی

۳) طرح اویله، میان دو کتف، پشت، کنج، آشتفتگی

۴) ساده، برآمدگی زیر گردن، بالای کمر، گوشهای دور از مردم، وضع غیرعادی

-۳ معنی بخش مشخص شده در کدام گزینه صحیح نیست؟

۱) از فضل و رحمت کردگار جل جلاله و عم نواله نامید نباید شد: شکوه او بزرگ و لطف او فraigیر است.

۲) و دلگ و قیم درآمدند و خدمت کردند: کیسه کش و حمامی آمدند و کیسه کشیدند.

۳) چنانکه در کرامت و فراغ به پارس رسیدیم: با عزّت و آسایش به ایران رسیدیم.

۴) چون از در در رفتیم گرمابهان و هر آنچه در آنجا بودند همه بر پای خاستند: وارد شدیم.

-۴ در همه گزینه‌ها به جز گزینه غلط املایی دیده می‌شود.

۱) رعشه و لرزش، حرمت فامیل و غربات خویش، حیاط و حوض آب، سراسیمه جیغ کشیدن

۲) قرض و دین، غیاث و سنجیدن، بر پای خاستن و ایستادن، مسلح گرمابه

۳) بیغوله و کنج، یال و غارب، تصلای غم غربت، علم کردن و برپا کردن

۴) خبردار شدن شست، تلاطم امواج، غلغه‌زن و شور و غوغایکنان، ورطه و هلاکت

-۵ در کدام گزینه با توجه به معنی داخل کمانک املای واژه‌ای نادرست به کار رفته است؟

۱) (مرمت: اصلاح) (گسیل کردن: روانه کردن) (رقعه: نامه) (نمط: روش)

۲) (بیر خوردن: در میان قرار گرفتن) (قیاس: سنجیدن) (مولع: حریص) (نیکو منظر: خوش چهره)

۳) (زهی: آفرین) (فروغ: روشنایی) (غلغله: شور و غوغا) (خیره: بیهوده)

۴) (آنعام: بخشش) (فضل: دانش) (ادیب: دانشمند) (غربات: خویشاوندی)

-۶ آرایه بیت زیر در کدام گزینه نیامده است؟

ما گرچه مرد تلح شنیدن نه ایم لیک

تلخی که از زبان تو آید شنیدنی است

۱) به زبان چرب ای جان بنواز جان ما را / به سلام خشک خوش کن دل ناتوان ما را

۲) دل در طلب خنده شیرین تو خون شد / جان در طوع لعل شکر خای تو افتاد

۳) نشئه دیدار ساقی رونق مستی شکست / هیچ کس بویی ز می در شیشه و ساغر ندید

۴) نرفتم به محرومی از هیچ کوی / چرا از در حق شوم زرد روی

در کدام بیت شاعر از آرایه «تمثیل» بهره برده است؟

- (۱) ز اندازه بیرون تشهام ساقی بیار آن آب را / اوّل مرا سیراب کن وان که بدۀ اصحاب را
- (۲) من نیز چشم از خواب خوش بر می‌نکرم پیش از این / روز فراق دوستان شب خوش بگفتم خواب را
- (۳) مقدار یا همنفس چون من نداند هیچ کس / ماهی که بر خشک او فتد قیمت بداند آب را
- (۴) فریاد می‌دارد رقیب از دست مشتاقان او / آواز مطریب در سرا زحمت بود بواب را

نوع حذف فعل در کدام گزینه متفاوت با دیگر گزینه‌هاست؟

- (۱) ور هنری داری و هفتاد عیب / دوست نبیند مگر آن یک هنر
- (۲) صیر بر قسمت خدا کردن / به که حاجت به ناسزا بردن
- (۳) زبان در دهان ای خردمند چیست / کلید در گنج صاحب هنر
- (۴) هر که در سایه عنایت اوست / گنهش طاعت است و دشمن دوست

در کدام بیتها به ترتیب «و» عطف، «و» پیوند و «و» عطف دیده می‌شود؟

- الف) روزها فکر من این است و همه شب سخنم / که چرا غافل از احوال دل خویشتنم
- ب) بر خاک بیفتاد و بغلتید چو ماهی / آنگاه پر خویش گشاد از چپ و از راست
- پ) تا بدانی کاندرين سودا چه سود اندوختم / عقل و هوش و جان خریدم، دین و دل بفروختم
- ت) دوش دیدم که ملاتک در میخانه زدند / گل آدم بسرشتند و به پیمانه زدند
- ث) گل در برو و می در کف و معشوق به کام است / سلطان جهانم به چنین روز غلام است
- ج) دل و دین و عقل و هوشم همه را به آب دادی / ز کدام باده ساقی، به من خراب دادی
- (۱) ت، ث، الف (۲) پ، ب، ت (۳) ج، پ، ث (۴) ج، ث، پ

نقش گروه اسمی مشخص در بیت زیر با کدامیک از گروه‌های مشخص شده یکسان است؟

- تشییه روی تو نکنم من به آفتاب کاین مدح آفتاب نه تعظیم شان توست
- (۱) آن نه زلف است و بناگوش که روز است و شب است / وان نه بالای صنوبر که درخت رطب است
- (۲) آتش روی تو زین گونه که در خلق گرفت / عجب از سوختگی نیست که خامی عجب است
- (۳) جنبش سرو تو پنداری کز باد صبابست / نه که از ناله مرغان چمن در طرب است
- (۴) سخن خویش به بیگانه نمی‌یارم گفت / گله از دوست به دشمن نه طریق ادب است

مفهوم کدام بیت با ایات دیگر متفاوت است؟

- (۱) بر راستی بال نظر کرد و چنین گفت / امروز همه روی زمین زیر پر ماست
- (۲) چون بگشایم ز سر مو شکن / ماه ببیند رخ خود را به من
- (۳) نعره برآورده فلک کرده کر / دیده سیه کرده شده زهره در
- (۴) گفت در این معركه یکتا منم / تاج سر گلبن و صحراء من

-۱۲

مفهوم کدام گزینه با بقیه متفاوت است؟

- (۱) به قامت خوش خوبان نگاه می کردم / لباس حُسن تو دیدم به قد هر یک راست
- (۲) جمله ذراز جهان مرآت اوست / هرچه بینی مصحف آیات اوست
- (۳) از او هرچه بگفتند از کم و بیش / نشانی داده اند از دیده خویش
- (۴) گل دفتر اسرار خداوند گشوده است / صحراء ورق تازه ای از پند گشوده است

-۱۳

مفهوم همه ابیات یکسان است، به جز بیت

- (۱) افتادگی آموز اگر طالب فیضی / هرگز نخورد آب زمینی که بلند است
- (۲) نشکنی تا خویش را از دوست کی یابی نشان / هست پیچیدن کلید قفل این گنجینه را
- (۳) به عزّت هر آن کو فروتر نشست / به خواری نیفتند ز بالا به پست
- (۴) صبحدم از عرش می آمد خروشی عقل گفت / قدسیان گویی که شعر حافظ از بر می کنند

-۱۴

عبارت «بدان کوش که به هر محالی از حال و نهاد خویش بنگردی که بزرگان به هر حق و باطلى از جای نشوند» با کدام گزینه تناسب ندارد؟

- (۱) صبر کن بر تلخکامی ها که آخر روزگار / چشممه سار نوش سازد بوسه گاه نیش را
- (۲) مایه پرهیزگار قوت صبر است و عقل / عقل گرفتار عشق، صبر زبون هواست
- (۳) دو روزی با غم و رنج حوادث صبر کن بیدل / جهان آخر چو اشک از دیده اات یکبار می افتد
- (۴) صبر کن ای دل که صبر سیرت اهل صفات / چاره عشق احتمال شرط محبت و فاست

-۱۵

در هر گزینه مفهوم بیت ها یکسان است، به جز گزینه

- (۱) از آن صبح نخستین بی فروغ است / که لاف روشنی از وی دروغ است
دم صبح کاذب بُود زود میر / ولی صبح صادق شد آفاق گیر
- (۲) دنیا نیزد آنکه پریشان کنی دلی / زنهار بد مکن که نکرده است عاقلی
عیب درویش و توانگر به کم و بیش بد است / کار بد مصلحت آن است که مطلق نکنیم
- (۳) به زیر دلق ملمع کمندها دارند / دراز دستی این کوته آستینان بین (ملمع: رنگارنگ)
جو فروش است آن نگار سنگدل / با من او گندم نمایی می کند
- (۴) تا به گریبان نرسد دست مرگ / دست ز دامن نکنیم رها
تا نگردی بی خبر از جسم و جان / کی خبر یابی ز جانان یک زمان

-۱۶

معانی واژه های «مولع، مرمت، فراغن، فروغ» در کدام گزینه به ترتیب آمده است؟

- (۱) شیفته، جوانمردی، جمع فرعون، روشنایی
- (۲) آزمند، رسیدگی، پادشاه قدیم مصر، پرتو
- (۳) بسیار مشتاق، اصلاح، پادشاه قدیم مصر، روشنایی
- (۴) آزمندی، اصلاح، جمع فرعون، پرتو

-۱۷

در همه گزینه ها معنی دو واژه در کمانک رو به روی آن به جز گزینه نادرست آمده است.

- (۱) آخره: قوس زیر گردن) (رعنا: پرنقش) (بنشن: تربه بار) (گرده: بالای کمر)
- (۲) تازی: عرب) (یله: تکیه دادن) (قفا: پشت گردن) (پلاس: نوعی گلیم پربها)
- (۳) (فضل: نیکویی) (بیشه: نیزار) (خورجینک: جامه دان) (در حال: درنگ)
- (۴) (خیل: رسته) (خطابه: وعظ کردن) (بهایم: چارپا) (شکن: پیچ و خم زلف)

-۱۸

معنی چند واژه در کمانک رویه‌روی آن درست آمده است؟
 (زهی: آفرین) (پیرایه: زیبا) (معرکه: رزمگه) (هنگامه: شلوغ) (هلیت: شایستگی) (گله: پای اسب) (وقب: چشم)
 (فرج: رهایی) (خیره: سرگشتنگی) (مستغنى: بی‌نیازی)

- (۱) چهار (۲) پنج (۳) شش (۴) سه

-۱۹

در کدام گزینه غلط املایی دیده نمی‌شود؟

- (۱) کار ملک را نظام داده آید که نه خُرد ولایتی است خراسان، چون از آن فراغت یابم تدبیر این مملکت کنم.
 (۲) در مستنی لب مار دم‌بریده مکیدن خطر است و از آن بدتر خدمت و غربت سلاطین.
 (۳) عقابی بر مرغان آن نواحی برخواستی و به عزم تفرّج بدان کوه آمدی و کبکها شکار کردی.
 (۴) دیانت من، میان او و قرض او جای گرفت و این مکر کرد و نگذاشت مقصود حاصل شود.

-۲۰

در کدام گزینه غلط املایی کمتری دیده می‌شود؟

- (۱) نقشهٔ قالی، بحران بلوغ، حقارت و خاری، برازنده‌گی و لیاقت، حامل سرمایه
 (۲) کینه و بقیض، هوق‌حق گریه، عنصرالمعالی، لنگ و پلاس، عَرض و مقصود
 (۳) حلال و حرام، نعره و فریاد، بهر خروشنده، سهمگن و ترسان، غوک و قورباقه
 (۴) طاقت و هوش، مدهوش و هیران، تسبیه و ستودن به پاکی، عذرخواهی و پوزش

-۲۱

آرایه ذکر شده در مقابل کدام گزینه‌ها نادرست آمده است؟

- الف) از سوز غمت مرغ دلم هر شب و هر روز / با نعمهٔ تو تازه کند نوحه سرایی (تشییه)
 ب) ای باد صبا تیره مکن ایام / یک ره برسان بدان صنم پیغام (تشخیص)
 پ) رسم بد عهدی ایام چو دید ابر بهار / گریه‌اش بر سمن و سنبل و نسرین آمد (تلمیح)
 ت) دیگر مرا به ضربت شمشیر غم بزد / فریاد از این سوار، که صید حرم بزر (مجاز)
 (۱) الف و ت (۲) ب و ت (۳) پ و ب (۴) پ و ت

-۲۲

در کدام بیت هر دو آرایه «حس‌آمیزی و تشییه» به کار رفته است؟

- (۱) در هر نظر به رنگ دگر جلوه می‌کند / از بس که آن گل رخسار نازک است
 (۲) چشم تو آفت است به روی کسی مبین / پای تو نازک است به روی زمین مرو
 (۳) کوری بی‌مُنْت از چشم به مُنْت خوشتترست / گر توانی بوی پیراهن به یوسف باز ده
 (۴) می‌شنیدم پیش ازین از خون شمیم نوبهار / بوی خون اکنون به مغاز از نوبهار آید مرا

-۲۳

نوع حذف فعل در کدام گزینه متفاوت است؟

- (۱) من بودم و دل بود و کناری و فراغی / این عشق کجا بود که ناگه به میان جَست؟
 (۲) یکی را که سعی قدم پیشتر / به درگاه حق منزلت بیشتر
 (۳) ماری تو که هر که را ببینی، بزنی / یا بوم که هر کجا نشینی، بگنی
 (۴) روزها فکر من این است و همه شب سخنم / که چرا غافل از احوال دل خویشتنم

-۲۴-

در همه گزینه‌ها به جز گزینه مفعول دیده می‌شود.

۱) سمع انس که دیوانگان از آن مستند / به سمع مردم هشیار در نمی‌گنجد

۲) میاسای ز آموختن یک زمان / به دانش میفکن دل اندر گمان

۳) من بعد حکایت نکنم تلخی هجران / کان میوه که از صبر برآمد شکری بود

۴) صوفی بیا که کعبه مقصود در دل است / حاجی به هرزه راه بیابان گرفته است

-۲۵-

در کدام گزینه «واو» عطف به کار نرفته است؟

۱) صائب کنون که دور به کام تو می‌رود / بشکن به ساغری سر و دست خمار را

۲) عنان مپیچ که گر می‌زنی به شمشیرم / سپر کنم سر و دست ندارم از فتراک

۳) بیا که وقت بهارست تا من و تو به هم / به دیگران بگذاریم باغ و صحرا را

۴) در این روش که تویی بر هزار چون سعدی / جفا و جور توانی ولی مکن یارا